

РЕШЕНИЕ

№ 1964

гр. София, 04.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ВЪЗЗ. II-Ж СЪСТАВ, в публично заседание на двадесети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Калина Анастасова

Членове: Темислав М. Димитров
Михаела Касабова

при участието на секретаря Н. Св. Масова
като разгледа докладваното от Темислав М. Димитров Въззивно гражданско дело № 20241100500194 по описа за 2024 година

Производството е по реда на чл. 258 – 273 от Гражданския процесуален кодекс (ГПК).

Образувано е по въззивна жалба на „Топлофикация София“ ЕАД срещу решение № 19064/20.11.2023 г. по гр.д. № 35485/2023 г. по описа на СРС, 56 състав. С посоченото решение са отхвърлени предявените от жалбоподателя срещу Н. П. Т. искове с правно основание чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. чл. 59, ал. 1 ЗЗД и чл. 86 ЗЗД за установяване дължимостта на сумите, както следва: 118,86 лв., представляваща стойността на незаплатената топлинна енергия за периода от 01.05.2020 г. до 30.04.2021 г., сумата от 28,61 лв., представляваща мораторна лихва за периода от 01.07.2020 г. до 22.12.2022 г., сумата от 2,91 лв., представляваща сума за услугата дялово разпределение за периода от 01.06.2020 г. до 31.07.2020 г., и сумата от 0,67 лв., представляваща законна лихва за периода от 31.07.2020 г. до 22.12.2022 г., които вземания се отнасят до топлоснабден имот с адрес - гр. София, ж.к. ****, магазин № 1, аб. № 343814, инсталация 4000319458, за които вземания е издадена заповед за изпълнение от 19.01.2023 г. по ч.гр.д. № 642/2023 г. по описа на СРС, 56 състав.

Жалбоподателят - „Топлофикация София“ ЕАД, твърди, че решението е неправилно и моли същото да бъде отменено, като исковете бъдат уважени. Счита, че

от събраните по делото доказателства се установява, че ответникът следва да отговаря за заплащането на цената на предоставените топлинни услуги в процесния имот, предвид факта, че същият се явява собственик на имота, като изводът на районния съд в обратния смисъл е неправилен. Претендира разноските по производството.

Ответникът по жалбата – Н. П. Т., оспорва жалбата, като счита, че обжалваното решение е правилно и моли същото да бъде потвърдено. Претендира разноските по производството.

Софийски градски съд, като прецени събраните по делото доказателства, въз основа на закона и във връзка с наведените във въззивната жалба пороци на атакувания съдебен акт, достигна до следните фактически и правни изводи:

Първоинстанционният съд е бил сезиран от „Топлофикация София“ ЕАД с обективно кумулативно съединени установителни искове с правно основание чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. чл. 59 и чл. 86 ЗЗД за установяване в отношенията между страните, че ответникът Н. П. Т. дължи на ищеца „Топлофикация София“ ЕАД сумите, както следва: 118,86 лв., представляваща стойността на незаплатената топлинна енергия за периода от 01.05.2020 г. до 30.04.2021 г., сумата от 28,61 лв., представляваща мораторна лихва за периода от 01.07.2020 г. до 22.12.2022 г., сумата от 2,91 лв., представляваща сума за услугата дялово разпределение за периода от 01.06.2020 г. до 31.07.2020 г., и сумата от 0,67 лв., представляваща законна лихва за периода от 31.07.2020 г. до 22.12.2022 г., които вземания се отнасят до топлоснабден имот с адрес - гр. София, ж.к. ****, магазин № 1, аб. № 343814, инсталация 4000319458, за които вземания е издадена заповед за изпълнение от 19.01.2023 г. по ч.гр.д. № 642/2023 г. по описа на СРС, 56 състав.

С обжалваното решение исковете са отхвърлени изцяло.

Настоящият съдебен състав приема, че първоинстанционното решение е валидно и допустимо. Разгледано по същество същото е ПРАВИЛНО.

По исковете с правно основание чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. чл. 59 ЗЗД:

На основание чл. 59, ал. 1 ЗЗД всеки, който се е обогатил без основание за сметка на друго, дължи да му върне онова, с което се е обогатил, до размера на обедняването. Ищецът в заявлението за издаване на заповед за изпълнение и в исковата молба твърди, че между страните не е налице договор за продажба на топлинна енергия за стопански нужди, въпреки което е доставял на ответника топлинна енергия за стопански нужди, със спестяването на разходи за заплащането на която ответникът се е обогатил за сметка на обедняване на ищеца, който е извършил разходи за предоставяне на ответника на топлинна енергия за стопански нужди.

За основателност на исковете с правно основание чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. чл. 59 ЗЗД в тежест на ищеца е да докаже, че е доставил топлинна услуга в твърдените

количества и при посочената стойност, с която ответникът се е обогатил за сметка на обедняване на ищеца, тъй като е потребил топлинна услуга, без да заплаща стойността □, т.е. не е извършвал разходи за потребената от него топлинна услуга за стопански нужди.

В настоящия случай ищецът основава претенцията си на твърденията за липса на сключен писмен договор между страните за продажба на топлинна енергия за стопански нужди и наличието на неоснователно обогатяване от страна на ответника. Не се спори по делото, а и от представения към исковата молба договор за продажба чрез търг с явно наддаване на недвижим имот – общинска собственост от м.07.1996 г., се установява, че ответникът Н. П. Т. е собственик на процесния имот с адрес гр. София, ж.к. ****, магазин № 1.

В същото време обаче, от представените по делото писмени доказателства, а именно – молба от 26.04.2004 г. от „Н. Н *****“ ЕООД за откриване на партида за заплащане на ползваната топлинна енергия в имота, както и писмо от 06.10.2022 г., подписано от представител на „Топлофикация София“ ЕАД, се доказва, че ползвател на имота в процесния период е било дружеството „Н. Н *****“ ЕООД.

Съгласно разясненията, дадени с ТР № 2/2017 от 17.05.2018 г. по т.д. № 2/2017 г. на ОСГК на ВКС, договорът за топлинна услуга с топлопреносното предприятие подлежи на доказване по общия ред на ГПК, например - с откриването на индивидуална партида на ползвателя при топлопреносното дружество. Както беше посочено, „Н. Н *****“ ЕООД с писмена молба от 2004 г. е изразило желание да му бъде открита партида за предоставяне на топлинна услуга от страна на „Топлофикация София“ ЕАД за процесния имот – апартамент № 6, находящ се в гр. София, ул. ****, като е декларирал, че се явява ползвател на имота по договор за наем. В резултат на посоченото, „Топлофикация София“ ЕАД е открило партида за ползваната топлинна услуга в имота от страна на „Н. Н *****“ ЕООД, като това дружество е посочено като клиент за процесния абонатен номер в документите, изготвени от ищеца, представени по делото.

Следователно, установява се по делото, че потребител на топлинна услуга в имота се явява дружеството „Н. Н *****“ ЕООД, доколкото последното се явява ползвател на имота, поискало е откриването на партида на негово име за отчитане и заплащане на ползваната услуга, в резултат на което дружеството-въззивник е открило такава.

Ето защо, претенцията, основана на фактическия състав на неоснователно обогатяване и насочена срещу собственика на имота, се явява неоснователно, поради което исковете подлежат на отхвърляне.

Във връзка с изложеното следва да се приеме, че обжалваното решение е правилно, поради което същото подлежи на потвърждаване.

По разноските:

При този изход на спора в полза на Н. П. Т. следва да се присъди сумата в размер на 400 лв. – разноси за адвокатско възнаграждение във въззивното производство.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 19064/20.11.2023 г. по гр.д. № 35485/2023 г. по описа на СРС, 56 състав.

ОСЪЖДА „Топлофикация София“ ЕАД, ЕИК 831609046, да заплати в полза на Н. П. Т., ЕГН *****, на основание чл. 78, ал. 3 ГПК сумата в размер на 400 лв. – разноси за адвокатско възнаграждение съобразно отхвърлената част от въззивната жалба на „Топлофикация София“ ЕАД.

Решението не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____